

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2022-01-25
Besvaras senast
2022-02-02 kl. 12.00

Till utrikesminister Ann Linde (S)

2021/22:892 Behandlingen av människorättsaktivister och fängslade kvinnliga frihetskämpar i Iran

Negar Mohammadi greps den 16 november 2021 när hon deltog i en minneshögtid för en student som mördades av iranska regimen i samband med demonstrationerna mot regimen i november 2019. Efter några dagars förhör hos säkerhetspolisen fördes Negar till Evinfängelset för att avtjäna det straff hon dömdes till i maj 2021: 30 månaders fängelse och 80 piskrapp.

Nu har det kommit ny information. För en vecka sedan flyttades Negar till Qarchakfängelset i Varamin. Det har även kommit uppgifter från medfångar att hon fått ännu en dom, åtta år och 70 piskrapp. Rättegången ska ha pågått i fem minuter. Negar har fängslats tidigare, och hon har suttit i många år i fängelse för sin kamp för mänskliga rättigheter.

Något som även är mycket oroande är att den senaste tiden har Negar förvägrats kontakt med sin man och sina barn som lever i exil i Paris, och även med anhöriga i Iran.

År 2011 mottog Negar Mohammadi den svenska regeringens Per Anger-pris för sitt modiga arbete för mänskliga rättigheter. Sveriges regering måste rimligen agera för Negar Mohammadis frigivning.

Jag har under de senaste åren ställt ett antal skriftliga frågor och interpellationer till utrikesministern men svaren är ständigt desamma, nämligen att dialog förts när utrikesministern träffat sin iranske kollega. Men det torde inte göra någonting att man framför en mot den iranska regimen avvikande mening när det gäller behandlingen av politiskt oppositionella eller människorättsaktivister, och därtill i sedan länge förfluten tid.

Jag vill veta vad utrikesministern kommer att göra för att få till stånd en frigivning av Negar och en rad andra kvinnliga medfångar i det islamistiska barbariets olika fängelser, såsom Nasein Sotoudeh, Zenayb Jalalian, Zara Mohamadi, Yasaman Armani, Sepideh Gholian och en lång rad politiska och samvetsfångar, till exempel genom att kalla in Irans ambassadör till UD och kräva att Iran måste frige dem.

När man i Sverige tilldelar någon Per Anger-priset så är det inte vilket pris som helst. Det är ett pris som tilldelas människor som gjort kampen för mänskliga

rättigheter till sin ledstjärna i livet. Regeringen borde i ett sådant fall göra sitt yttersta för att se till att Negars mänskliga rättigheter tillgodoses och att hon inte utsätts för den iranska regimens grymheter.

Det finns all anledning för regeringen att göra sitt yttersta för att EU tar upp deras fall till behandling vid sammanträffanden med den iranska regimen.

Med anledning av detta vill jag fråga utrikesminister Ann Linde:

Kommer regeringen att kalla in Irans ambassadör för att kräva frigivning av Negar och ovan nämnda kvinnliga och andra politiska fångar och samvetsfångar, däribland Ahmadsreza, och som medlem av EU vidta åtgärder för att kvinnor i Iran ska få sina mänskliga rättigheter tillgodosedda och för att frihetskämpar som Negar och hennes medsystrar omedelbart ska försättas på fri fot i stället för att fängslas och torteras?

.....

Amineh Kakabaveh (-)

Överlämnas enligt uppdrag

Gergö Kisch